

अतिपातिन् m. f. n. (-ती-तिनी-ति) I. Going beyond, exceeding. E. पत् with अति, kṛit aff. घिगुन्.

II. Tatpur. Passing very quick, acute (as a disease). E. अति and पातिन्.

अतिपादनिवृत् Tatpur. f. (-त्) The name of a vaidik metre regulated by the number of syllables. It is a species of the Gáyatri metre and consists of three Pádas of six, eight and seven syllables in each. Also read **अतिपादनिवृत्**. E. अति (sc. क्रान्ता) and पादनिवृत् (or पादनिवृत्), in the sense of the accusative.

अतिपादनिवृत् Tatpur. f. (-त्). See the preceding.

अतिपितामह Tatpur. m. (-हः) Surpassing the grand-father, better than his grand-father (as a grand-son). E. अति (sc. क्रान्तः) and पितामह (in the sense of the accusative).

अतिपितृ Tatpur. m. (-ता) Surpassing the father, better than his father (as a son). E. अति (sc. क्रान्तः) and पितृ (in the sense of the accusative).

अतिपुरुष Tatpur. m. (-षः) A great man, a great hero; also written **अतिपूरुष**. E. अति and पुरुष or पूरुष.

अतिपेशल Tatpur. m. f. n. (-लः-ला-लम्) Very dexterous or clever. E. अति and पेशल.

अतिप्रगे Tatpur. ind. Very early or too early in the morning. E. अति and प्रगे.

अतिप्रमाण Bahuvr. m. f. n. (-णः-णा-णम्) Exceedingly large, very great. E. अति and प्रमाण.

अतिप्रवृत्ति Tatpur. f. (-त्तिः) Coming forth very much, running too abundantly &c. E. अति and प्रवृत्ति.

अतिप्रवृद्ध Tatpur. m. f. n. (-द्धः-द्धा-द्धम्) ¹ Too much grown, swollen &c. ² Too haughty, too arrogant. E. अति and प्रवृद्ध.

अतिप्रश्न m. (-श्नः) A question which goes beyond its proper bounds, a question concerning a transcendental object. E. प्रश्न् with अति, kṛit aff. नङ्.

अतिप्रश्न्य m. f. n. (-श्न्यः-श्न्या-श्न्यम्) Belonging to, referring to, being the object of a question which goes beyond its proper bounds, or concerns a transcendental object. E. अतिप्रश्न, taddh. aff. यत्.

अतिप्रसक्ति Tatpur. f. (-क्तिः) Being attached too much, too great attachment. See also the following. E. अति and प्रसक्ति.

अतिप्रसङ्ग m. (-ङ्गः) I. Tatpur. Too great attachment, being attached too much. E. अति and प्रसङ्ग.

II. (In grammar, law and philosophy.) The applicability of a rule, definition, notion &c. extended too far: applying a rule &c. to a case, object &c. where properly it ought not to be applied. E. सङ्ग with प्र and अति, kṛit aff. घञ्.

अतिप्रसिद्ध Tatpur. m. f. n. (-द्धः-द्धा-द्धम्) Very notorious, quite known. E. अति and प्रसिद्ध.

अतिप्रेषित Tatpur. n. (-तम्) The time after the ceremony with the प्रेष (q. v.) Mantras has been performed. E. अति (sc. क्रान्तम्) and प्रेषित (in the sense of the accusative).

अतिप्रौढयौवन Tatpur. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Being in the fullness of youth. E. अति and प्रौढयौवन.

अतिबल Bahuvr. I. m. f. n. (-लः-ला-लम्) Very strong, very powerful.

II. m. (-लः) ¹ An active soldier. ² The name of a king.

III. f. (-ला) ¹ The name of a medicinal plant 'employed

against disorders from wind, worms, sickness, burning heat and thirst, excess of saliva, in pregnancy &c. and considered as possessing strengthening properties' (Sidonia cordifolia and rhombifolia, or according to others Annona squamosa). ² A proper name, a daughter of Daksha and wife of Kaśyapa. ³ The name of a mystical verse or charm, used as a mystical weapon. E. अति and बल.

अतिबाहु Bahuvr. m. (-हुः) One of the seven Rishis or Sages who preside over the reign of the fourteenth Manu. E. अति and बाहु, 'having very great arms'.

अतिब्रह्मचर्य Tatpur. n. (-र्यम्) Excess of chastity. E. अति and ब्रह्मचर्य.

अतिब्रह्मन् Tatpur. m. (-ह्मा) The proper name of a king. E. अति (sc. क्रान्तः) and ब्रह्मन् (in the sense of the accusative).

अतिभार I. Tatpur. m. (-रः) ¹ A great or excessive burden. ² (Figuratively.) Inexplicitness, great obscurity (of a sentence &c.).

II. Bahuvr. (?) A proper name, according to a Purāṇa, the son of Riteyu and a descendant of Puru. See also **अतिमार**. E. अति and भार.

अतिभारग Tatpur. m. (-गः) A mule. E. अतिभार and ग.

अतिभाव m. (-वः) Surpassing, overcoming, overpowering. E. भू with अति, kṛit aff. घञ्.

अतिभी Bahuvr. m. (-भीः) Lightning, the flash accompanying thunder. E. अति and भी.

अतिभीषण Tatpur. m. f. n. (-णः-णा-णम्) Very horrible, very formidable. E. अति and भीषण.

अतिभूमि Tatpur. f. (-मिः) ¹ Extensive land. ² Excess, extremeness, impropriety. E. अति and भूमि; (some explain this word by अतिशयस्य स्थानम्.)

अतिभोजन Tatpur. n. (-नम्) Eating too much (considered also as a consequence of the disease भक्षक q. v.). E. अति and भोजन.

अतिभू Bahuvr. m. f. n. (-भूः-भू-भु) Having very large eyebrows. E. अति and भू.

अतिमङ्गल्य Tatpur. I. m. f. n. (-ल्यः-ल्या-ल्यम्) Very auspicious &c. (See मङ्गल्य.)

II. m. (-ल्यः) A fruit (Ægle, or Cratoeva marmelos). See विल्व. E. अति and मङ्गल्य.

अतिमति Tatpur. f. (-तिः) Pride, arrogance. E. अति and मति.

अतिमध्यन्दिन Tatpur. n. (-नम्) The height of midday. E. अति and मध्यन्दिन.

अतिमर्याद I. Tatpur. m. f. n. (-दः-दा-दम्) Very much, excessive. II. Avyayibh. (-दम्) Excessively, beyond bounds. E. अति

(sc. क्रान्त) and मर्यादा (in the sense of the accusative).

अतिमर्त्य Tatpur. m. f. n. (-र्त्यः-र्त्या-र्त्यम्) Superhuman, divine. E. अति (sc. क्रान्त) and मर्त्य (in the sense of the accusative).

अतिमात्र I. Tatpur. m. f. n. (-त्रः-त्रा-त्रम्) Much, excessive. II. Avyayibh. (-त्रम्) Excessively. E. अति (sc. क्रान्त) and मात्रा (in the sense of the accusative).

अतिमान् Tatpur. The accus. in the plural of अत्यहम् q. v.

अतिमान Tatpur. m. (-नः) Great pride or arrogance. E. अति and मान.

अतिमानिन् Tatpur. m. f. n. (-नी-निनी-नि) Very proud, very haughty or arrogant. E. अति and मानिन्.